763/07

Den 8. januar 2007 blev i sag nr. 69.208:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Thisted Forsikring g/s, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har ligedelt ansvaret med henvisning til, at skaden er sket i forbindelse med en sammenfletning på et sted, hvor vejen indsnævredes fra to til en bane.

Det fremgår af sagen, at klageren den 12/11 2005 blev snittet af modpartens bil, da modparten ville trække ind foran klageren i forbindelse med en sammenfletning. Modparten mistede herredømmet over sin bil og kørte ind i et vejtræ. Klageren har i sin skadeanmeldelse af 15/11 2005 anført:

> "Jeg var lørdag d. 12/11-05 kl. ca. 16.15 impliceret i et trafikuheld på hovedvej ... i vestlig retning ved S. på M.
> Vejen har på denne strækning to felter og jeg lå i venstre felt i min Ford Transit reg. nr. RB ..., i færd med at overhale nogle biler - jeg registrerer at der ligger en bil bagved mig men er mere optaget med min egen overhaling. Vejen snævrer ind til et felt længere fremme hvilket ikke er noget problem for mig idet jeg er færdig med min overhaling inden. Men netop som vejen snævrer ind kommer en Peugeot 206 reg. nr. XE ... forbi på min venstre side. Han når ikke at komme ind i feltet og skærer ind

foran mig hvorved han rammer min venstre forskærm - hans bil begynder at slingre og han mister kontrollen over bilen."

Modparten har i sin skadeanmeldelse af 17/11 2005 anført:

"Kører bag Ford Transit - overhaler sammen med ham bil med trailer - da Ford kører ind igen - bliver jeg i venstre spor af det dobbelte spor - vil overhale ham men han giver ikke plads.

Jeg kommer på spærrepladsen hvor jeg bliver ramt af Ford bag i højre. Skubbet ind i autoværn - ud på vej og måske ramt igen. Snurrer rundt og kører baglæns i træerne i modsat vejbane.

Det første S.J. siger da vi kravler ud af bilen - er at han overhovedet ikke har set os."

Et vidne, der kørte bag de forulykkede biler da ulykken skete, har efter opfordring fra selskabet anført:

"Lørdag den 12. november skulle jeg køre fra K. til B. Umiddelbart øst for S.-broen nåede jeg op til en 6-8 biler, som kørte med 70-80 km/t. Overhaling på S.-broen var ikke mulig og yderligere et par biler nåede op til mig bl.a. en hvid Toyota Sportsvan. På vestsiden af S.-broen, på M.-siden, bliver kørebanen tosporet. Det gav mulighed for overhalinger og det blev udnyttet i stor udstrækning. Da jeg nåede op til de langsomst kørende bl.a. en bil med trailer, påtænkte jeg også at overhale, men den hvide Sportsvan lagde an til overhaling og det gjorde min overhaling umulig. Da den hvide Sportsvan var forbi mig, er der afstribning, som tegn på at den tosporede kørebane får ende. Dette til trods blev 2 biler liggende i overhalingsbanen, den hvide Sportsvan og en blåmetallic Peugeot. Hvor afstribning og den tosporede kørebane ender trak den hvide Sportsvan ind bag en hvid Ford Transit mens Peugeot'en trak ind og ramte Ford'en. Peugeot'en snurrede rundt, ramte autoværnet, kørte baglæns over vores kørebane og modsatte kørebane og ramte nogle træer/buske. Jeg trak ud i en bred rabat, slog katastrofeblinket til og skyndte mig over til ulykkesbilen. I bilen var tre personer. De to på forsædet kom forholdsvis let ud i passagersiden. Dørene bag i kunne ikke åbnes, derfor måtte glasset i sidevinduet, det der var tilbage, fjernes inden denne passager kunne komme ud. Under denne proces sagde føreren to gange: 'Det er min skyld'.

Klageren har ved skrivelse af 21/4 2006 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal tildele modparten hele skylden. Klageren har til støtte for denne påstand anført:

> "Det var et dramatisk trafikuheld, der med sit heldige udfald, gjorde at man ikke var optaget af formaliteter, men mere var lettet over at ingen kom til skade. Navne og forsikringsselskab blev udvekslet og jeg får navn på et vidne (B.J.), bare som en 'sikkerheds skyld'.
>
> I efter tid har min modpart pyntet på historien (det var hans mors bil) og i stedet for at tage sit ansvar, givet mig skylden ('jeg slap ham ikke forbi'). Dette har sået tvivl om skyld og måske givet Thisted Forsikring mulighed for at tage færdselsloven § 18, stk. 4, i brug. En paragraf de har henvist til, ved hver henvendelse jeg har fortaget. I samme paragraf står der, at 'de kørende under gensidig hensyntagen (skal) tilpasse deres kørsel efter de ændrede forhold, herunder ved at ændre hastigheden'.
>
> Netop hastigheden er et springende punkt: Jeg har netop foretaget en overhaling og ligger på + 90 km/t (90 km/t zone) og lægger mig ind i tid før vejbanen snævres ind fra to til en. Min modpart kommer så susende i 110-120 for at nå en overhaling før vejindsnævringen og når det akkurat IKKE. Og her er så spørgsmålet: Hvordan kan jeg tage hensyn til en mand der klart overskrider hastighedsbestemmelserne? Han kunne uden problem have trukket ind bag mig, men vælger i ungdommeligt overmod at forsøge. Hvad hvis manden havde været fuld! Hvordan skulle jeg så 'udvise gensidig hensyntagen'? Og hvor er gensidigheden henne?"

Selskabet har ved skrivelse af 23/5 2006 fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "Selskabet har ved sin stillingtagen lagt vægt på:
>
> at færdselsloven § 18, stk. 4, foreskriver, at de kørende under gensidig hensyntagen skal tilpasse deres kørsel efter forholdene, når antallet af vognbaner til færdsel i samme retning formindskes. Heri ligger, at også den trafikant, som befinder sig i den fortsættende vognbane pålægges pligt til at tage hensyn.
>
> at retspraksis på dette område har udviklet sig i retning af, at ansvaret for en skade, i situationen hvor antallet af vognbaner i samme retning formindskes,

deles mellem de to parter. Denne praksis har udmøntet sig i en administrativ regel, som gælder forsikringsselskaberne imellem. Men som nævnt er det en regel, som er blevet til på baggrund af den retspraksis, som var/er på dette område.

at der skal være tale om at den ene part i væsentlig større udstrækning end den anden part har tilsidesat sin forpligtelse til at tage hensyn.

at der, i den aktuelle sag på baggrund af partsforklaring og vidneforklaring, ikke er tale om, at den ene part har tilsidesat sine forpligtelser i så væsentlig større grad end den anden, at der er grundlag for at tilsidesætte retspraksis på området."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, på grundlag af det oplyste, ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson